

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. K.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Praha 8, Černého 517/13, proti žalovanému Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, se sídlem Ostrava–Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.4.2017 č.j. MSK 152577/2016, sp. zn. DSH/32457/2016/Mac, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.4.2017 č.j. MSK 152577/2016, sp. zn. DSH/32457/2016/Mac žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 25.10.2016 č.j. MMOP120856/2016 sp. zn. 1205/2016/DOPR/DoM, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, jehož se měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 11.5.2016 kolem 12:52 hod. v obci Skrochovice, část Pustý Mlýn, na ul. Opavská (silnice č. I/57) naproti domu č. 45 ve směru jízdy na obec Opava jako řidič motorového vozidla BMW M3 RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zákonem (50 km/h) o méně než 20 km/h, a to nejméně 15 km/h, tímto jednáním měl porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a za přestupek mu

byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal správní žalobu ze dne 12.6.2017. Namítal, že měřicí vozidlo nebylo ustaveno rovnoběžně s vozovkou, ale přední částí bylo vytočeno do vozovky. Na základě videozáznamu není možné dovodit polohu měřicího vozidla a není to možné usuzovat ani z pohledu kamer ve služebním vozidle. Pokud by obsluha rychloměru postupovala dle návodu, musel by být na videozáznamu zachycen člen policejní hlídky, jak stojí s výtyčkou před měřícím vozidlem, zatímco druhý z policistů drobnou korekcí vozidla ustavuje toto vozidlo do správné polohy. V této souvislosti žalobce žalovanému vytýkal, že k ustanovení vozidla nebylo provedeno navržené dokazování čtením celého návodu k obsluze a vyžádáním vyjádření Českého meteorologického institutu k provedení měření rychlosti. Žalobce poukázal na to, že pokud by svědkyně I. užívala výtyčku, jistě by ji dokázala popsat a neodkazovala by s popisem na kolegu, který provedl ustavení měřicího vozidla. Svědek F. podle žalobce postupoval v rozporu s návodem k obsluze, když neužil správně zaměřovacího přípravku, který měl údajně pouze přiložit na radarovou hlavici, ačkoliv dle návodu k obsluze je nutné zaměřovací přípravek umístit namísto radarové hlavy. Protože žalovaný opomenul provést shora uvedené navrhované důkazy, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval v „neuvedení bodového postihu ve výroku“. Závěrem své žaloby uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. Podle žalobce není rozhodnutí žalovaného řádně vyhotoveno a podepsáno.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 21.8.2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na podrobné odůvodnění svého rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 6.4.2017 č.j. MSK 152577/2016, sp. zn. DSH/32457/2016/Mac, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Opavy, sp. zn. 1205/2016/DOPR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného dne 11.5.2016 a z úředního záznamu PČR dopravní inspektorát Opava ze dne 16.5.2016, že dne 11.5.2016 kolem 12:52 hod. žalobce jako řidič osobního motorového vozidla BMW M3 RZ X od obce Úvalno směrem k obci Holasovice při průjezdu obce Skrochovice (sil. č. I/57) u domu čp. 45 překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci stanovenou zákonem (50 km/h) o méně než 20 km/h, a to nejméně 15 km/h. Měření rychlosti prováděla hlídka Policie ČR radarem zn. Ramer 10C, která naměřila

rychlost 68 km/h, po odečtení zákonné tolerance činila rychlost jízda vozidla 65 km/h. V oznámení přestupku je také uvedeno, že se k němu žalobce odmítl vyjádřit a podepsat jej;

- z videozáznamu ze služební kamery, že obsahuje záznam průběhu jízdy vozidla žalobce a jeho zastavení, záznam ze zadní autokamery, záznam o ústním jednání s žalobcem a odjezd žalobce z místa kontroly;
- z osvědčení č. 2829/15/29 a z osvědčení č. 2829/15/46, že tato osvědčení byla vydána S.I. a L. F. k jejich oprávnění k ovládání měřiče rychlosti Ramer 7S, 7S-V, 7CCD s archivací, 7M-M, V, S s archivací, ADD9 C, T s archivací, Ramer 7M-VB, Ramer 7M-MB a Ramer 10C;
- z ověřovacího listu č. 177/15 silničního radarového rychloměru Ramer 10C, že bylo ověření provedeno dne 16.11.2015 a jeho platnost byla stanovena do 15.11.2016;
- dne 23.5.2016 oznámil Magistrát města Opavy, odbor dopravy, oddělení dopravních přestupků žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 13.6.2016 ve 13:00 hod;
- dne 6.6.2016 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc k zastupování žalobce udělená Š. Š., nar. X, bytem U. B., K. 183. Tato zmocněnkyně doručila správnímu orgánu I. stupně vyjádření, na němž neuvedla datum vyhotovení a které bylo tomuto orgánu doručeno dne 12.6.2016;
- z protokolu z ústního jednání o přestupku ze dne 13.6.2016, že se k tomuto jednání bez omluvy nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnkyně Š. Š.;
- z vyjádření Ředitelství silnic a dálnic ČR adresovanému správnímu orgánu I. stupně ze dne 29.6.2016, že v místě vytýkaného přestupku byla v době jeho spáchání nejvyšší dovolená rychlost stanovena obecně ze zákona o silničním provozu 50 km/h;
- součástí správního spisu je návod k obsluze měřidla Ramer 10C v elektronické podobě a jeho část v tištěné podobě týkající se výběru stanoviště pro měření rychlosti a mj. i přesného nastavení polohy měřiče. V bodu 5.8.2. tohoto návodu je mj. uvedeno, že v případě skryté zástavby radarové hlavy se vloží zaměřovací prvek na držák radarové hlavy s otvorem v horní části masky vozidla;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 26.9.2016, že u jednání byla za žalobce přítomna jeho zmocněnkyně a že při tomto jednání byli vyslechnuti jako svědkové S. I. a Mgr. L. F. S. I. uvedla mj., že dne 11.5.2016 vykonávala službu jako policistka Dopravního inspektorátu Opava se svědkem F., vozidlo a rychloměr při kontrole rychlosti byly za použití výtyčky ustaveny. Jednala po zastavení vozidla s žalobcem a sepsala oznámení přestupku, do kterého se žalobce odmítl vyjádřit a podepsat

jej. K otázce zmocněnkyně žalobce, jak vypadá výtyčka, odpověděla, že neví, jak by to přesně popsala, ustavení rychloměru prováděl kolega F.

Mgr. L. F. vypověděl, že dne 11.5.2016 vykonával službu jako policista Dopravního inspektorátu Opava s kolegyní I. a prováděli tuto službu ve služebním vozidle se zabudovaným radarem Ramer 10C s archivací v místě měření rychlosti bylo dopravní značení bez závad, v obci byla stanovena ze zákona rychlost 50 km/h a vozidlo a rychloměr byly ustaveny dle návodu k obsluze. Ustavení a nastavení radaru provedl on. Na dotaz, jakým způsobem nastavil radar odpověděl, že nad radarovou hlavici umístil zaměřovací prvek, který měl zaměření na 10 m vzdálenou tyčku. Byl u hlavice a kolegyně držela tyčku, čímž bylo zkontrolováno, že se rychloměr nacházel v podélné ose vozovky. Uvedené si ověřil provedením zkušebního měření na rychloměru, kde se naměřená vozidla nacházela ve vyobrazené šabloně radarového svazku;

- dne 25.10.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným přestupkem podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu spáchaným z nedbalosti jednáním podle ustanovení § 18 odst. 4 téhož zákona. Podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů z řízení spojených s projednáním přestupku v částce 1 000 Kč.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněnkyní Š. Š. – nedatované a doručené správnímu orgánu I. stupně dne 9.11.2016, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.r.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce především namítal, že měřící vozidlo nebylo ustaveno rovnoběžně s vozovkou, ale přední částí bylo vytočeno do vozovky. Na základě videozáznamu není možné dovodit polohu měřícího vozidla a není to možné usuzovat ani z pohledu kamer ve služebním vozidle. Pokud by obsluha rychloměru postupovala dle návodu, musel by být na videozáznamu zachycen člen policejní hlídky, jak stojí s výtyčkou před měřícím vozidlem, zatímco druhý z policistů drobnou korekcí vozidla ustavuje toto vozidlo do správné polohy. V této souvislosti žalobce žalovanému vytýkal, že k ustanovení vozidla nebylo provedeno navržené dokazování čtením celého návodu k obsluze a vyžádáním vyjádření Českého meteorologického institutu k provedení měření rychlosti. Žalobce poukázal na to, že pokud by svědkyně I. užívala výtyčku, jistě by ji dokázala popsat a neodkázovala by s popisem na kolegu, který provedl ustavení měřícího vozidla. Svědek F. podle žalobce postupoval v rozporu s návodem k obsluze, když neužil správně zaměřovacího přípravku, který měl údajně pouze přiložit na radarovou hlavici, ačkoliv dle návodu

k obsluze je nutné zaměřovací přípravek umístit namísto radarové hlavy. S uvedenými námitkami se krajský soud nemůže ztotožnit. Pozorným shlednutím pořízeného videozáznamu z provedené kontroly Dopravního inspektorátu PČR má soud totiž za naprosto spolehlivě prokázáno, že policejní vozidlo, z něhož bylo měření provedeno, bylo ustaveno zcela rovnoběžně se silnicí a před tímto vozidlem se neobjevuje žádná překážka, která by bránila provedení měření. V době měření toto vozidlo evidentně stálo a teprve až poté se rozjelo za vozidlem žalobce. K vytýkanému porušení návodu k obsluze použitého měřicího zařízení poukazuje soud na ve správním spise založená osvědčení o způsobilosti policistů, kteří kontrolu prováděli, k používání předmětného měřicího radaru a zejména na obsah jejich svědeckých výpovědí. Pro posouzení správnosti provedeného měření není rozhodující to, že svědkyně I. na dotaz zmocněnkyně žalobce přesně nepopsala výtyčku, rozhodné je však to, že jí bylo použito ke kontrole, že se rychloměr bude nacházet v podélné ose vozovky, což potvrdila svědecká výpověď Mgr. F. Nedodržení návodu k obsluze měřicího zařízení dále žalobce spatřoval v tom, že svědek F. neužil správně zaměřovacího přípravku, který měl údajně pouze přiložit na radarovou hlavici, ačkoliv dle návodu k obsluze je nutné zaměřovací přípravek umístit namísto radarové hlavy. Popsaný postup totiž zcela odpovídá shora citovanému výňatku návodu k obsluze, kde v bodu 5.8.2. tohoto návodu je mj. uvedeno, že v případě skryté zástavby radarové hlavy se vloží zaměřovací prvek na držák radarové hlavy s otvorem v horní části masky vozidla. Kromě toho odkazuje k těmto žalobním námitkám krajský soud na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 16.1.2013 č.j. 3As 82/2012-27 vyslovil závěr opřený o vyjádření společnosti ATS-TELCOM PRAHA, a.s., že pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě v měření. Podobný závěr je uveden i v rozsudku NSS č.j. 1As 83/2013-60 ze dne 4.12.2013, v němž je kladně hodnoceno odůvodnění rozhodnutí žalovaného správního orgánu v tom, že „funkce přístroje je naprosto automatická, přičemž při jakémkoliv chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje.“ Z uvedených soudních rozhodnutí plyne závěr, že pokud by vůbec mohly být vytýkané vady řízení takové, že vedly k nesprávnému měření, pak by k samotnému měření nemohlo dojít; naopak bylo-li měření realizováno, jeho metoda provedení musela být v souladu s manuálem k obsluze. Za této situace byly v rámci správního řízení žalobcem navrhované důkazy celým návodem k obsluze užitého rychloměru a vyžádání vyjádření Českého meteorologického institutu důkazy zcela nadbytečnými a nikoliv (jak je žalobce v žalobě nazývá) „opomenutými“ a rozhodnutí proto nemůže být považováno za nepřezkoumatelné.

- nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval v „neuvedení bodového postihu ve výroku“. I tato námitka je zcela nedůvodná, neboť z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost pro správní orgán uvádět do správního rozhodnutí o přestupcích počet bodů a tato povinnost nebyla obsažena ani v ust. § 77 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění účinném do 30.6.2017. Pakliže žalobce odkazuje na rozsudek NSS ze dne 30.9.2015 č.j. 6As 114/2014-55, je tento odkaz zcela nepřipadný, naopak příléhavé je žalovaným poukazované rozhodnutí NSS 6As 163/2016-39 ze dne

13.12.2016, v němž je zdůrazněno, že český právní řád neukládá správním orgánům povinnost ani uvádět počet bodů, jež mají být do registru řidičů zaznamenány, ve výroku rozhodnutí o přestupku, ani informovat řidiče o celkovém počtu zaznamenaných bodů, dříve než dosáhnou počtu 12 bodů vedoucích k odebrání řidičského oprávnění;

- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu nezbyvá krajskému soudu než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou přezkoumávaného rozhodnutí v této právní věci, a proto se jím krajský soud ani nezabýval;
- podle názoru žalobce nebylo napadené rozhodnutí řádně vyhotoven a podepsáno, neboť „uznávaný elektronický podpis Ing. J. M. rozhodnutí jako počítačového souboru ve formátu pdf. je umístěn na první stránce rozhodnutí shora a nikoliv pod rozhodnutím“, nejedná se tak o podpis rozhodnutí. Podle ust. § 69 odst. 1 správního řádu se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvede označení „rozhodnutí“ nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou „vlastní rukou“ nebo zkratkou „v.r.“ u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou: „Za správnost vyhotovení“ s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí. Jak bylo zjištěno z obsahu připojeného správního spisu žalovaného, nachází se v něm originál jeho rozhodnutí, který je podepsán Mgr. L. K, právníkem oddělení dopravně správních agend, přičemž na vyhotovení téhož rozhodnutí, které bylo doručováno zmocněnkyni žalobce Š. datovou schránkou je jeho podpis nahrazen doložkou „vlastní rukou“ (ve zkratce „v.r.“) a pod jeho jménem je uvedeno jméno Ing. J. M., referenta pro dopravní přestupky oddělení dopravně správních agend jako osoby odpovídající za správnost vyhotovení rozhodnutí. Nutno dodat, že podle ustálené judikatury chybějící náležitosti správních rozhodnutí jako chybějící datum vyhotovení, datum vydání, podpis oprávněné úřední osoby, otisku úředního razítka nejsou takovou vadou, která má za následek pochybnosti o podstatě a druhu písemnosti a není proto důvodem pro zrušení takového rozhodnutí pro jeho nezákonnost nebo dokonce deklarování jeho nicotnosti.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o

kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12. října 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce